

Fakulta sportovních studií

MASARYKOVA UNIVERZITA

Barbora Hynková (učo 380795)

Aplikovaná sportovní edukace bezpečnostních složek

Magisterské studium I/2.sem

Seminární práce

Předmět: Kriminologie

Vyučující: Mgr. Jitka Čihounková

Téma:

Profilování pachatelů trestných činů

V Brně 07.03.2014

1. Úvod

Následující scénu známe asi všichni. Odehrává se v nesčetném množství seriálů i filmů. Uvedme příklad: seriózně se tvářící vyšetřovatel či policejní psycholog, případně psychiatr, přikročí k mrtvole znásilněné dívky, prohlédne si stopy po škrčení, odříznutý prs a umělecky naaranžovanou rudou růží a s vědoucím výrazem pronese: „Pachatelem je bílý muž ve věku mezi dvaceti a čtyřiceti lety, jedináček, vychovávaný hyperprotektivní matkou, v dětství se pomočoval a trhal mouchám nožičky, žije osaměle, je kultivovaný a inteligentní a toto není jeho první vražda.“ Ale jde to tak i ve skutečnosti nebo je to jen trik z filmů?

2. Historie

Minimálně od doby Jacka Rozparovače existuje představa, že na základě pachatelova chování na místě činu lze nějak získat jeho psychologický profil, zjistit věk či odhadnout společenské postavení.

Historie profilování je plná úspěchů i nezdarů. Zejména psychiatr James Brussel učinil slavnou předpověď. Prohlásil, že až policie dopadne šílence Mada Bombera, který po 16 let terorizoval New York podomácku vyráběnými bombami, bude mít na sobě zapnutý dvouřadý oblek. Když policie konečně pachatele roku 1957 vypátrala a zatkla, byl po pravdě řečeno v pyžamu, protože to bylo v noci, ale za policejní asistence se ještě před odchodem oblékl do dvouřadého obleku a zapnul si ho. Brussel správně tipl i celou řadu dalších charakteristik tohoto zločince.

Od 70. let se profilováním zabývá speciální útvar FBI. Jeho experti pomohli dopadnout desítky zločinců. V roce 1979 v Kalifornii v okolí San Franciska například sériového "vraha z parkových cest" Davida Carpentera. V jeho profilu správně odhadli i to, že má vadu řeči. Sériový vrah dostal trest smrti a po několika letech odvolání skončil na popravišti.

Objevují se však i neúspěšné případy. Jde o několik případů, kdy policii dlouho trvalo dopadení např. sériových vrahů a to právě proto, že špatně odhadli jejich charakteristiku, soustředili se na jiné podezřelé a pátrání se prostě ubíralo jiným směrem. John Muhammad, odstřelovač, který zabil v roce 2002 ve Washingtonu postupně 10 lidí, unikal tak dlouho proto, že FBI na základě profilování došla k závěru, že pachatelem je běloch, což byl omyl.

3. Profil činu a pachatele

V posledních letech se objevují studie týkající se psychologického přístupu k porozumění trestné činnosti a jeho využití při vyšetřování. Tato technika vyšetřování se nazývá profilování, avšak v dnešní době se začíná používat název „Analýza trestného činu“.

Psychologické profilování je založeno na úvaze, že chování člověka souvisí s jeho duševním rozpoložením a jeho osobností. Na co určitý jedinec myslí, co si představuje a čím se ve své mysli zaobírá, to řídí jeho činy. Psychologické profilování znamená v prvé řadě především důkladné prozkoumání scény deliktu. Pokud důkladně prozkoumáme celou scénu činu, můžeme pak stanovit určitá psychologicky významná fakta, která nám poskytnou informace o tom, proč a jaký člověk konkrétní čin spáchal.

Profilování je tedy analýza vzorců chování, charakteristik místa činu a vztahujících se trestných činů, zejména pokud jde o čin sériový. Musíme si však uvědomit, že profil pachatele či místa činu je pouze tak dobrý, jak dobře je shrnut veškerý materiál potřebný k vytvoření profilu. Profil nemůže napravit chyby ve vyšetřování a ani neslibuje přesnou identifikaci pachatele. Hlavní rolí výsledného profilu je nabídnutí pomoci při výběru možných podezřelých a při zaměření vyšetřovací strategie.

Osoba, která provádí psychologický profil, potřebuje veškeré informace o určitém deliktu. Tento expert vychází především ze způsobu spáchání trestného činu a hledá vztah mezi ním a charakteristikou osobnosti jeho pachatele. Ze způsobu spáchání trestného činu usuzuje pravděpodobné charakteristiky pachatele. Jeho čin se něčím vymyká, je nápadný, jiný než obvyklé případy a na místě činu je patrný individuální rukopis pachatele.

Informace o trestném činu expert nachází zejména v protokolech, neboť každý závažný trestný čin je ohledáván, zkoumán a zaznamenáván. Profilující expert operuje s teoretickými koncepty, metodami a poznatky z různých psychologických disciplín, zejména z psychologie osobnosti, obecné psychologie, vývojové psychologie, psychopatologie apod. Vychází také z různých psychologických směrů jako psychoanalýzy, kognitivní psychologie či behaviorální psychologie.

Metoda psychologického profilování je spolupráce kriminalistů, psychologů, psychiatrů, sexuologů, lékařů apod. Při psychologickém profilování vycházíme od trestného činu k pravděpodobnému pachateli, na rozdíl od znaleckého posudku, při jehož vypracování se postupuje od osoby pachatele k trestnému činu. Při psychologickém profilování se totiž na základě způsobu spáchání trestného činu a dalších skutečností a souvisejících informací hledají pravděpodobné osobnostní charakteristiky neznámého pachatele konkrétního trestného činu nebo trestných činů. Vypracovaný psychologický profil pachatele neukazuje přímo na pachatele, ale vymezuje pouze jeho určité charakteristické zvláštnosti a vlastnosti.

4. Obecný postup

Objasnit vlastní postup, kterým se řídí psychologické profilování, není jednoduché. S určitým zjednodušením lze říci, že utváření výsledného profilu neznámého pachatele probíhá ve třech na sebe navazujících krocích.

1. JAK byl čin spáchán (tzv. psychologická rekonstrukce průběhu činu)
2. PROČ byl čin spáchán (objasnění motivace pachatele vede k porozumění případu)
3. KDO čin spáchal (psychologický profil neznámého pachatele)

V rámci prvního kroku jsou analyzována tzv. primární data, jako např. položení místa činu, kriminalisticky zajištěné stopy, pitevní protokoly, výpovědi osob vyslychaných ve věci apod. V odborné terminologii se hovoří o tzv. behaviorální analýze místa činu (Američané používají termín scéna deliktu pro celostní nahlížení na místo činu. Vlastní psychologické profilování spočívá v podrobném studiu povahy trestného činu a typu osob, které se podobného trestného činu dopustili již dříve. Proto je nutné nejprve provést rekonstrukci

průběhu činu a následně provést profil pachatele daného trestného činu. Během rekonstrukce se již rozlišuje, jedná-li se o kontrolujícího se či nekontrolujícího se pachatele. Tato analýza směřuje k vytvoření podrobné představy o tom, jak se kritická událost odehrála, jak se choval pachatel, zda použil zbraň, jak zřejmě reagovala oběť, jestli bojovala nebo se snažila o útěk, jaké aktivity proběhly nejdříve a co následovalo potom, zda se pachatel dopustil nějakých posmrtných manipulací na oběti a v jaké poloze ji zanechal. Jedná se vlastně o speciální psychologickou rekonstrukci jednání pachatele a oběti. Profilující má vedle informací, které mu poskytuje zejména způsob spáchání trestného činu, také k dispozici empirické poznatky, které jsou odvozeny z již vyprofilovaných a objasněných činů.

V následujícím druhém kroku přechází profilující expert od popisu vnějšího chování k úvahám o vnitřní prožívání neznámého pachatele. Snaží se určit, proč byl čin spáchán. Ze způsobu, jakým byl čin proveden, lze usuzovat na určité pohnutky, které vytvářely motivační pozadí kriminálního jednání. Z těchto indicií je rekonstruována pravděpodobná motivace pachatele, která vysvětluje, jak se pachatel těsně před činem cítil, co prožíval v průběhu deliktu a jaké vnitřní pohnutky (motivy) spustily, udržovaly a zaměřovaly jeho kriminální chování.

Třetí krok zahrnuje vytvoření samotného profilu, tj. sestavení pravděpodobných charakteristik osobnosti pachatele a shrnutí důležitých údajů o jeho osobě a o jeho psychickém založení, které vytváří z poznatků o chování (první krok) a poznatků o prožívání (druhý krok). Jde o: inteligenci, hodnoty, profesionální zaměření, sexuální orientaci, rodinné zázemí, bydliště pachatele ve vztahu k místu činu, pravděpodobnost opakování trestného činu, motivaci činu, apod., ale může zahrnovat také doporučení ohledně výslechu, zatčení apod. Při sestavování psychologického profilu je nutné vycházet nejen ze způsobu spáchání trestného činu, ale také z informací o oběti, výsledků pitvy apod. Profilující vychází také z kriminalistických a kriminologických poznatků z předchozích podobných trestných činů. Některá takováto zobecnění z psychologického profilování v USA ukazují např. na to, že:

- a) Je-li tvář oběti zohavená k nepoznání ranami nebo jiným fyzickým násilím, ukazuje to na předchozí styky mezi vrahem a obětí.
- b) Nachází-li se na místě činu nějaký čistý prvek, pravděpodobně to znamená, že vrah byl minimálně před šesti měsíci propuštěn z psychiatrického zařízení.
- c) Sexuální sadisti jsou ochotni překonat velmi velké vzdálenosti a jejich trestné činy jsou na různých, od sebe vzdálených místech.
- d) Zakryje-li pachatel tělo oběti šaty, nebo je schová, pravděpodobně se mu z jeho činu udělalo špatně.
- e) Když pachatel přemístí tělo způsobem, aby byla oběť snadno nalezena, znamená to, že s ní cítí a nechce ji nechat napospas klimatickým podmínkám, přeje si, aby byla nalezena a pohřbena.
- f) Pokud si pachatel přinesl vlastní zbraň, pak se jedná o sebejistého člověka, který se ovládá, má zkušenosti, je z jiného města a asi přijel autem
- g) V případě, že oběť byla zabita prudce, znamená to, že vrah je mladý, do dvaceti let nebo těsně po dvacítce, cítil se obětí ohrožen a chtěl se jí rychle zbavit.

5. Teorie profilování

Současná nauka o profilování zahrnuje dvě teorie a každá z nich má trochu jiný přístup. V první řadě jde o teorii kontrolujícího se pachatele a nekontrolujícího se pachatele. Dále pak zahrnuje empirickou databázi charakteristických prvků chování různých typů pachatelů. Ve vědecké komunitě zabývající se profilováním existují dva na sebe navazující přístupy. První je reprezentován FBI (Federal Bureau of Investigation), kde také tento obor vznikl. FBI využívá zkušeností ověřených profesionálů a jejich praxe. Druhý přístup se vyvíjí v Evropě, respektive ve Velké Británii, kde je zastoupen Centrem pro investigativní psychologii (Centre for Investigative Psychology) v Liverpoolu, které se hlavně soustřeďuje na výzkum trestné činnosti. Tyto dvě školy používají koncepčně odlišné metody při vytvoření profilu. Rozlišnost vychází nejen z toho, že technika FBI byla první a že Liverpoolská škola vznikla částečně na základě studií kritizujících přístup FBI.

5.1. Škola FBI

Deduktivní metoda, používaná mimo jiné FBI, je proces interpretace forenzních důkazů a důkladné studium jednotlivého pachatele za účelem přesné rekonstrukce chování na místě činu. Během tohoto procesu rekonstrukce záleží na schopnostech odborníka, zda rozpozná vzorce chování daného pachatele. Tato technika tedy stojí na schopnostech psychologa, který se ve svém profilu nejvíce soustředí na motivaci činu. Tento druh profilování je založen na obecných pravidlech chování pachatele vytvořených za léta praxe odborníka. Hlavním přínosem školy FBI je rozdělení deliktů na organizované a dezorganizované, z čehož následně vyplývá také typ pachatele organizovaný neboli kontrolující se typ a dezorganizovaný neboli nekontrolující se typ. Pro posouzení, zda jde o organizovaný či dezorganizovaný delikt, je rozhodující scéna deliktu neboli místo činu.

Dezorganizovaný delikt

Scéna je ledabylá, situační a náhodná, vše nasvědčuje tomu, že násilí vůči oběti bylo náhlé, oběť byla útokem překvapena, často jsou přítomny sexuální aktivity s tělem oběti, tělo zůstává na místě činu, nezřídka i smrtící zbraň.

Organizovaný delikt

Z různých indicií lze soudit, že čin byl připravován, volba oběti a místa činu má určitý řád, vlastnímu usmrcení předchází jiné agresivní nakládání s obětí, scéna je často naaranžovaná, tělo oběti bývá transportováno jinam nebo přímo skrýváno, zbraň zpravidla chybí apod.

Dvojí scéně deliktu odpovídají i dva rozličné typy pachatelů, jak již bylo výše řečeno.

Dezorganizovaný pachatel

Představuje asociální osobnost, má spíše podprůměrnou inteligenci, v komunikaci je spíše neobratný, nepěstuje příliš sociální kontakty s druhými lidmi, nevede běžný sexuální život, zpravidla kvůli vlastní nedostačivosti, často prodělal nepříznivé dětství, např. s přísným trestajícím otcem, obvykle bydlívá poblíž místa činu. Jde o asociála a samotáře, který se vyhýbá ostatním. Cítí se osamocený, izolovaný a odmítaný okolím. Jde o nepřilíš inteligentní

osobnost, která má minimální nebo žádné normální komunikační schopnosti. Vykonává nejčastěji nekvalifikované práce nebo nepříliš ceněná povolání. Kriminálního jednání se dopouští jakoby ve zlobě, afektu. Kriminální atak se uskuteční zpravidla v blízkosti bydliště nebo pracoviště. Oběť zabíjí nápadně brutálně. Vražedný nástroj zpravidla nechává na místě činu, nemá potřebu oběť ukrýt. Po spáchání trestného činu nemění návyky, nemění bydliště či pracoviště.

Organizovaný pachatel

Představuje určitý protipól, disponuje průměrnou až nadprůměrnou inteligencí, je sociálně i sexuálně kompetentní, často má vysoký sociální status ve vlastní rodině, vykonává spíše kvalifikovanou práci, zpravidla žije s partnerkou, kriminálnímu činu předchází nezřídka situační stres (v rodině, zaměstnání apod.), v průběhu útoku ovládá svoji náladu, sleduje informace o vyšetřování po deliktu, je schopen změnit zaměstnání i bydliště. Jedná se o jedince, který není sociálně adaptovaný. Hodnoty jako svědomí, soucit, lítost či empatie má značně pokřivené. Své jednání dokáže vlastním volným úsilím kontrolovat před, během i po činu. Je průměrně až nadprůměrně inteligentní, egocentrický, nenápadný pro své okolí. Je obratný ve styku s druhými lidmi, dovede být přátelský, komunikativní a velmi přesvědčivý. Působí spořádaně a upraveně. Udržuje svůj domov a majetek v dobrém stavu. Své kriminální jednání si plně uvědomuje. Bývá režisérem svého kriminálního chování. Čin je organizovaný, oběť si dopředu vybírá a zpravidla i po určitou dobu sleduje. Kriminálního činu se dopouští po určitém stresovém zážitku. Trestného činu se dopouští na vzdálených, odlehlých, izolovaných místech. Tělo mrtvé oběti ukrývá nebo je přemístí na místo, kde má být podle jeho fantazií nalezeno. Vyznačuje se často potřebou znát stav vyšetřování. Jsou pro něj charakteristické hovory s policisty o podobných případech. Občas umísťuje předměty, které patřily oběti, na místa již policisty prohledaná.

V modelu FBI se také zjišťuje o jaký druh vraždy a vražedný styl se jedná. Podle počtů obětí a místa, kde byl trestný čin spáchán, se rozlišuje:

- a) masový vrah (mnoho obětí v jedné situaci)
- b) vrah na vražedné túře (mnoho obětí v jednom sledu na více místech)
- c) sériový vrah

5.2. Škola investigativní psychologie

Cílem investigativní psychologie je vytvořit vědeckou disciplínu, která bude vytvářet teorie, které budou sloužit pro policejní vyšetřování. Tyto teorie jsou pevně zakotveny v empirické a vědecké psychologii. Nejenže Liverpoolská škola se zajímá o výzkum trestných činů jako je vražda, znásilnění, vloupání či žhářství, zajímá se také o proces rozhodování policie během vyšetřování a managementu informací. Jako výkladový základ pro vytvoření profilu v konkrétním případě mohou sloužit tzv. empirické databáze, které obsahují informace z konkrétních profilovaných případů. Tato databanka uchovává zprávy o způsobech a nápadnosti provedení konkrétního činu, údaje o pachatelích a statistiku četnosti výskytu určitých znaků u kontrolujícího se a nekontrolujícího se pachatele.

Profilování podle Liverpoolské školy je tedy založeno na empirických výsledcích výzkumů obsahujících daný počet pachatelů určitého trestného činu. Na základě těchto výzkumů lze vytvořit určité odvození týkající se chování pachatele určitého trestného činu. Ovšem dělení lidí do určitého počtu kategorií je zjednodušující. Je tedy potřeba se na daný trestný čin podívat více komplexně. Základem multidimenzionálního pohledu je postupné určování pachatele do užších a specifitějších kategorií. První rozlišení je na jedince, kteří páchají trestnou činnost, a kteří nikoliv. Tento postup dále pokračuje na dělení, zda byl trestný čin spáchán na osobě či majetku, a následně jaký druh trestné činnosti se stal. Tímto dělením jsme se dostali k samotnému pachateli, který vykazuje určitý vzorec chování během trestné činnosti, ve kterém se objeví jisté modus operandi a také specifický podpis pachatele.

Multidimenzionální přístup je založen na předpokladu, že existují jasné a nezávislé aspekty trestné činnosti, které mohou být identifikovány. První je aspekt specifčnosti, který je založen na již zmíněné hierarchii kriminálního chování. Na jednom pólu jsou charakteristiky, které mají všichni pachatelé trestné činnosti či určité trestné činy společné (typické charakteristiky kriminálního chování), a na druhém pólu jsou specifické charakteristiky pro jednoho pachatele a jeho pojetí trestného činu (kriminální podpis). Druhý je aspekt tematický, který rozlišuje mezi různými kvalitami trestného činu. Témata jsou tedy založena na jednotlivých „podpisech“ různých pachatelů. Pokud spojíme oba aspekty, specifčnost a téma, zobrazíme je jako kruh, kdy typické charakteristiky určité třídy či druhu trestného činu či chování pachatele jsou v jeho středu a podpis určitého pachatele je na jeho okraji, vytvoříme takzvaný radexový model, který byl poprvé popsán Louistem Gutmanem v roce 1954.

Toto pojetí náhledu na trestnou činnost je pouhý model. Nyní nastává otázka, jak tento model uplatníme na daný vzorek pachatelů jistého trestného činu takovým způsobem, aby výsledky založené na tomto modelu byly platné, statisticky podložené a replikovatelné, tedy aby splňovaly základní výzkumné předpoklady. Pro určení hlavního tématu dané trestné činnosti, např. vloupání, je potřeba shrnout informace o různých případech vloupání a získání reprezentativního vzorku. Výsledkem naznačených kroků psychologického profilování je portrét neznámého pachatele. Zahrnuje zejména následující údaje:

- a) Pravděpodobné pohlaví pachatele a přibližný věk
- b) Rodinný stav a orientační odhad sociálních vazeb
- c) Dosažení vzdělání a předpokládanou úroveň rozumových schopností
- d) Pravděpodobné zaměstnání či profesní oblast
- e) Relativně stabilní, pro okolí zřetelné projevy chování
- f) Stupeň sexuální zralosti a eventuální sexuální deviace
- g) Kriminální minulost
- h) Odhad bydliště ve vztahu k místu činu
- i) Pravděpodobnou reakci na vyšetřování
- j) Pravděpodobnost opakování deliktu

6. Nakládání s tělem oběti - scéna deliktu

Nakládání s tělem oběti je chápáno jako jeden ze znaků scény deliktu. V profilování se rozlišují tři základní způsoby nakládání s tělem oběti:

1. odhození
2. ukrytí
3. vystavení

Odhození je chápáno jako příznak dezorganizovanosti, svědčí pro přítomnost panické reakce u pachatele bezprostředně po spáchání útoku, v jeho prožívání dominuje jediné úsilí, a to zbavit se těla tím nejjednodušším způsobem. Ukrytí je naopak interpretováno jako příznak určité organizovanosti. Je pravděpodobné, že pachatel svůj čin předběžně rozvážil, bezprostředně po činu zvládá své emoce, je schopen situačně účelného jednání. Vystavení těla naznačuje, že si pachatel přál, aby bylo tělo nalezeno. Je příznakem určité tendence k rituálnímu, symbolickému chování. Existují dvě hlavní pohnutky pro vystavení těla:

1. Osobní pachatelův zájem o oběť nebo její rodinu, pak lze současně předpokládat, že při volbě oběti se uplatnil určitý řád či princip, pachatel prožíval svůj vztah k oběti osobním způsobem a není nepravděpodobné, že se pachatel s obětí znali či potkali dříve.
2. Snaha vysmát se, provokovat rodinu a přátele oběti, anebo provokovat a dráždit policii a veřejnost.

7. Motivace pachatele

Pro profilování je také důležité pokusit se zjistit motivaci pachatele. Pro psychologické profilování nejsou vhodné zejména hospodářské trestné činy, trestné činy spáchané pod vlivem drog nebo trestné činy spáchané více osobami. K profilování jsou nejvhodnější ty trestné činy, při spáchání kterých bylo zanecháno hodně stop, jejich spáchání je něčím neobvyklé a vyznačuje se určitými zvláštnostmi naznačujícími psychopatologickou charakteristiku osobnosti a jeho motivace.

8. Kasuistika

Příklad 1

popis případu

Dvanáctiletý chlapec byl zavražděn během dne, blízko svého domu, kde bydlel s rodiči. Jednoho dne šel chytat ryby, a protože se dlouho nevracel, šel ho otec hledat. Cestou k rybníku našel mrtvé synovo tělo u cesty. Bylo zjištěno, že oběť byla zastřelena zezadu, a to z malé vzdálenosti střelnou zbraní ráže 22. Po smrti ji pachatel bodnul do horní části trupu, prokázán byl také anální styk s chlapcem. Pachatel poté celé tělo umyl, zapnul zip na chlapcových kalhotách a oblékl ho do úplně nového trička správné velikosti.

vymodelovaný profil experta

Profilující expert došel k závěru, že pachatel je pedofilního zaměření, běloch (vzhledem k tomu, že oběť byla bílé pleti). Ze skutečnosti, že oběť byla oblečena do trička správné velikosti a zastřelena z malé vzdálenosti, usoudil, že pachatel se s obětí znal nebo ji dříve potkal a zároveň že se jedná o organizovaný delikt a kontrolujícího se pachatele. Bodnutí do hrudi bylo vysvětlováno jako projev pikerismu. Vystavení a umytí těla je projevem citového vztahu k oběti. Posmrtné znásilnění svědčí o sexuální nedostačivosti pachatele, ale i o soucítění s obětí. Promyšlenost činu nasvědčuje, že pachatel nežije v blízkosti a jeho jednání nebylo impulzivní. Pachatel musel být ve věku mezi 45 až 55 lety (empirická databáze) s vyšší nebo průměrnou inteligencí, vystudoval vysokou školu a vykonává práci, při které se dostává do styku s dětmi. Je svobodný, bezdětný, sexuálně neschopný, používá větší automobil, který je starý asi dva až pět let, klasické barvy.

Zadržený pachatel

Pachatel, který byl zadržen, byl běloch ve věku 50 let, svobodný a bezdětný. Pracoval jako úředník a nebydlel v místě, kde spáchal delikt, ale byl zde několik dní služebně a s chlapcem se seznámil. Měl nadprůměrnou inteligenci, vystudoval vysokou školu, vlastnil automobil černé barvy a větší velikosti, starý čtyři roky.

Příklad 2

popis případu

Kolem třetí hodiny odpolední bylo na střeše apartmánového domu nalezeno mrtvé tělo ženy. Byla uškrcena. Pachatel oběti zlomil nos a čelisti. Na stehnech byly nalezeny stopy po posmrtném pokousání. Pachatel oběti odřezal bradavky, které poté položil na její tělo. Na těle oběti bylo nalezeno sperma, v pochvě měla deštník a na vnitřní straně stehů nápis Fuck you. Vedle těla se nacházela stolice přikrytá jejími svršky. Z ohledání místa činu vyplynulo, že pachatel se oběti zmocnil na schodišti a odtud ji odvlékl na střechu.

Postup při řešení případu

- a) Prozkoumání scény deliktu.
- b) Rekonstrukce činu - Vše, co pachatel použil, patřilo oběti. Neměl žádnou zbraň. Z toho plyne, že čin byl spontánní, neplánovaný, pachatel nevěděl, že toho dne potká na tomto místě ženu.
- c) Závěr - Oběť pachatele nepovažovala za zdroj nebezpečí. Pachatele znala nebo v ní vzbuzoval důvěru (pošťák, vrátný apod.). Pachatel oběť omráčil, případně okamžitě zabil. Odvlékl tělo na střechu, kde oběť svlékl a ventiloval své fantazie, které vyústily v masturbaci. Závěrem je, že pachatel místo a prostředí dobře znal. Věděl, že v tu dobu se na daném místě nebude nikdo vyskytovat. Pracoval nebo bydlel v domě. Pachatel vykonal na oběti řadu posmrtných manipulací. Z toho plyne, že pachatel učinil vše, co si představoval nebo viděl v pornografii. Pachatel zanechal oběť v nedůstojné pozici, což vede k závěru, že nepocítuje žádnou lítost a své jednání považuje za oprávněné.

vymodelovaný profil experta

Pachatelem je muž bílé pleti, a to ve věku mezi 25 až 35 lety. Je průměrně inteligentní, přerušil vyšší vzdělání, nebyl u armády, a v současnosti je nezaměstnaný nebo vykonává nekvalifikovanou práci. Pachatel je sexuálně nezkušený, není ženatý, trpí sadistickými sklony a má bohatou sbírku pornografie. Čin nepřipravoval, neměl žádné pocity viny. Oběť zanechal v provokující poloze. Pachatel ví, že jej policie osloví. Bude se jevit jako kooperativní.

9. Literatura

1. Brožek, L. & Drahorád, J. (2001). Kriminální případy pro detektivy začátečníky. Praha, Czechia: Portál, s.r.o..
2. Čírtková, L. (2004). Forenzní psychologie. Plzeň, Czechia: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk.
3. internetové zdroje
 - I. https://is.muni.cz/th/40753/pravf_r/?lang=en;id=210371
 - II. <http://www.mvcr.cz/clanek/profilovani-pachatelu-trestnych-cinu.aspx>
 - III. <http://3pol.cz/252-novodobi-vestci-aneb-o-psychologicke-profilovani-pachatelu-trestnych-cinu>
 - IV. <http://www.scienceworld.cz/clovek/lze-vytvorit-profil-pachatele-trestneho-cinu-6001/>
 - V. <http://sip.denik.cz/celebrity/-psychologicke-profilovani20090601.html>